

DECIZIE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nagnibeda Roman împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și Roșca Vadim cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 februarie 2016 prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La data de 24 noiembrie 2011, Nagnibeda Roman, reprezentat de avocatul Rusanovschi Radu a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA și Roșca Vadim cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii Nagnibeda Roman a invocat că în rezultatul accidentului rutier care a avut loc la data de 15 iunie 2011 în mun. Chișinău, la intersecția străzii Alecu Russo cu str. Dimo, cu participarea automobilului de modelul Dacia Logan, n/î K AF 026 condus de Roșca Vadim, a fost deteriorat automobilul de modelul „Pontiac Grand”, cu numerele de înmatriculare C DG 440, ce-i aparține cu drept de proprietate.

Menționează că conform deciziei agentului constatator privind aplicarea sancțiunii din 15 iunie 2011, vinovat de producerea accidentului rutier și cauzarea prejudiciului material a fost recunoscut Roșca Vadim.

Susține că întrucât la momentul producerii accidentului rutier Roșca Vadim deținea contract de asigurare de răspundere civilă încheiat cu CIA „Asito” SA, s-a adresat cu o cerere către asigurator și prezentând pachetul de documente eliberate de către organele de poliție ce confirmă vinovăția asiguratului, a solicitat stabilirea și plata despăgubirii de asigurare.

Astfel, la data de 22 septembrie 2011, a fost întocmit Raportul de evaluare a pagubei nr. 743/09A, la care compania de asigurări a fost înștiințată prin telegramă, însă nu s-a prezentat, iar în urma examinării automobilului deteriorat, de model „Pontiac Grand” cu numerele de înmatriculare C DG 440, a fost stabilit prejudiciul material în mărime de 46 659,28 lei.

Indică reclamantul că deși a solicitat în repetate rânduri companiei de asigurări achitarea despăgubirii de asigurare, careva măsuri în acest sens nu au fost întreprinse, fapt ce contravine prevederilor art. 28 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Totodată menționează reclamantul că în urma accidentului din 15 iunie 2011, a fost prejudiciat și moral, iar prin prisma prevederilor Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 și pct. 9 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral nr. 9 din 09 octombrie 2006, obligația de reparație a prejudiciului moral cauzat de izvor de pericol sport îi revine persoanei care posedă izvorul de pericol sport în baza dreptului de proprietate ori alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sport, respectiv conducătorului automobilului de modelul Dacia Logan, cu numerele de înmatriculare „K AF 026” , Roșca Vadim.

În drept, își întemeiază cerințele în baza art. art. 16 alin. (1), și 28 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Solicită încasarea din contul CIA „Asito” SA în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 46 659,28 lei și a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în sumă de 700 lei, plata taxei de stat în sumă de 1 400 lei și asistența juridică în sumă de 3 200 lei și din contul lui Roșca Vadim în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 februarie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Nagnibeda Roman suma de 46 559,28 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și suma de 1 400 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru plata taxei de stat, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate. Totodată a fost încasat din contul lui Nagnibeda Roman în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 lei pentru pretenția cu caracter nepatrimonial ce ține de repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de CIA „Asito” SA și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 23 decembrie 2017, CIA „Asito” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanțe de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă parțial cu încasarea în beneficiul lui Nagnibeda Roman a despăgubirii de asigurare în mărime de 17 913,12 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, bazată pe aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material și emisă cu aplicare eronată a normelor de drept material.

Menționează că instanțele ierarhic inferioare au ignorat prevederile art. art. 239, 130 alin. (2) CPC, s-au limitat doar la aprecierea actului de evaluare nr. 743/09A din 22 septembrie 2011 întocmit de SRL „Exauto-Plus” ca probă exclusivă și nu au analizat toate probele și circumstanțele în raport cu prevederile Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Totodată, instanțele nu au aplicat prevederile art. 23 alin. (4) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 și au lăsat fără apreciere faptul că în urma deschiderii dosarului de daune și întocmirii procesului-verbal de constatare a pagubelor din 08 august 2011, Nagnibeda Roman a acceptat ca evaluarea costului reparației să fie efectuată de SRL „Autocomfix” însă, ulterior nu a fost de acord valoarea despăgubirii de 17 913,12 lei stabilită prin actul de evaluare cost-reparație nr.9361 din 12 august 2011, întocmit de SRL „Autocomfix”.

La fel, indică că instanțele judecătorești au ignorat prevederile art. 21 alin. (5) din Legea citată potrivit căruia eventualele obiecții ale părților cu privire la pagubele constatate se menționează în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta și au omis faptul că Nagnibeda Roman nu a avut careva obiecții la procesul-verbal de constatare a pagubelor.

Consideră că instanțele nejustificat au pus la baza hotărârilor actul de evaluare nr. 743/09A din 22 septembrie 2011 întocmit de SRL „Exauto-Plus” și menționează că la emiterea acestuia, contrar prevederilor art. 21 alin. (5) și (8) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 care reglementează aspecte ce țin de dosarul de daune și constatarea pagubelor, SRL „Exauto-Plus” fără acordul și participarea CIA „Asito” SA a inclus suplimentar unele piese spre înlocuire deși conform procesului-verbal de constatare a pagubelor nr. 111456R1 din 08 august 2011, semnat de Nagnibeda Roman unele dintre aceste piese urmau a fi reparate, iar altele nu au fost constatate ca deteriorate.

Respectiv afirmă că, costul pieselor și lucrărilor suplimentare indicate în actul de evaluare nr. 743/09A din 22 septembrie 2011, nu pot fi puse pe seama CIA „Asito” SA deoarece la caz nu poate fi verificată veridicitatea, necesitatea acestor lucrări și piese precum și legătura cauzală dintre acestea și accidentul produs.

Menționează recurentul că instanțele judecătorești nu au aplicat prevederile art. 23 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 ce reglementează stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau distrugerii autovehiculului și nejustificat au reținut ca probă exclusivă Actul de evaluare nr. 743/09A din 22 septembrie 2011 întocmit de „Exauto-Plus” SRL, prin care costul prejudiciului a fost prejudiciat esențial.

Mai mult decât atât, instanțele judecătorești punând la baza hotărârilor Actul de evaluare nr. 743/09A din 22 septembrie 2011 au preluat gradul de uzură stabilit în acestea de 79%, prin ce au ignorat criteriile de stabilire a uzurii în conformitate cu p.13 al Regulamentului aprobat prin Hotărârea CNPF nr. 13/1 din 03 aprilie 2008.

Concomitent, afirmă recurentul că instanțele judecătorești au ignorat prevederile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, potrivit căruia în cazul în care asigurătorul nu a examinat bunurile avariate și nu a încheiat proces-verbal de constatare a pagubelor în termenul specificat la art.19 alin.(1) lit. c), persoana păgubită este în drept să apeleze la serviciile experților independenți sau ale unităților de specialitate pentru constatarea pagubelor, fără a prezenta asigurătorului bunurile avariate, și au lăsat fără apreciere faptul că CIA „Asito” SA, a întocmit proces-verbal de constatare a pagubelor,

semnat inclusiv de Nagnibeda Roman și a constatat daunele în strictă conformitate cu legea or, în asemenea circumstanțe instanțele urmau să respingă oricare alte constatări, evaluări, rapoarte de expertiză, cu atât mai mult cu cât, SRL „Exauto Plus” nu este o unitate de specialitate și nici instituție de expertiză judiciară, iar Ciobanu Adrian nu este un expert inclus în Registrul de stat al experților judiciari atestați, în sensul Legii RM nr.1086 din 23 iunie 2000 cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale.

Subsecvent, indică recurentul că, instanțele de judecată nu au aplicat prevederile stipulate în art.12 alin. (1) și (2) al Legii nr.1086 din 23 iunie 2000, care prevede, că expertiza judiciară se efectuează de către experții instituțiilor specializate de stat din sistemul Ministerului Justiției, Ministerului Sănătății, din subdiviziunile tehnico-criminalistice operative sau de expertiză judiciară ale Ministerului Afacerilor Interne, ale Centrului Național Anticorupție, ale Ministerului Apărării și ale Serviciului de Informații și Securitate, precum și de experții particulari incluși în Registrul de stat al experților judiciari atestați și nu au ținut cont de reglementările art. 122 alin. (1) și art. 117 alin. (3) CPC, care statuează că circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante, iar probele obținute cu încălcarea legii nu au putere de probațiune și nu pot fi puse de instanță în temeiul hotărârii.

Prin urmare, insistă că actul de examinare a mijlocului de transport nr. 743/09A din 22 septembrie 2011 întocmit de „Exauto-Plus” SRL și semnat de Ciobanu Adrian nu constituie o expertiză din care nu putea fi pus la baza hotărârilor și urma a fi respins de instanțele de judecată, fiind apreciat ca un act unilateral întocmit în interesul exclusiv al lui Nagnibeda Roman.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei decizia redactată a instanței de apel din 11 octombrie 2016 a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului CIA „Asito” SA la data de 24 octombrie 2016, prin scrisoarea cu nr. de ieșire 29100 (f. d. 144).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 23 decembrie 2016, împotriva deciziei instanței de apel din 11 octombrie 2016, în termen.

La 24 ianuarie 2017, în adresa intimaților Nagnibeda Roman și Roșca Vadim a fost expediată copia recursului declarat de către CIA „Asito” SA cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Roșca Vadim nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Iar, Nagnibeda Roman la 03 februarie 2017, a depus referințe la recursul declarat de CIA „Asito” SRL în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2017, recursul declarat de către CIA „Asito” SA a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva CIA „Asito” SA și lui Roșca Vadim, Nagnibeda Roman a solicitat încasarea din contul CIA „Asito” SA în beneficiul său a sumei de 46 659,28 lei cu titlu de prejudiciu material, sumei 700 lei cu titlu de cheltuielilor pentru efectuarea expertizei sumei de 1 400 lei cu titlu de plată a taxei de stat și a sumei 3 200 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și din contul lui Roșca Vadim în beneficiul său a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii înaintate de Nagnibeda Roman și admiterii acesteia în partea încasării din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Nagnibeda Roman a sumei de 46 559,28 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și a sumei de 1 400 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru plata taxei de stat, în rest respingând cerințele ca neîntemeiate. Totodată prima instanță a încasat din contul lui Nagnibeda Roman în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 lei pentru pretenția cu caracter nepatrimonial ce ține de repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

Judecând apelul declarat de către CIA „Asito” SA, instanța de apel a găsit necesar de a-l respinge și a menține hotărârea primei instanțe, considerând că aceasta este întemeiată și legală.

În susținerea soluției date instanța de apel a reținut că conform actului nr. 9361 din 12 august 2011 SRL „Autocomfix” a evaluat costul reparației autovehiculului avariat în urma accidentului de model „Pontiac Grand” cu numerele de înmatriculare CDR 440, avariat în urma accidentului rutier din 15 iunie 2011 în mărime de 17 913,12 lei, iar la data de 22 septembrie 2011 la cererea proprietarului Nagnibeda Roman a fost efectuată examinarea mijlocului de transport, în lipsa reprezentantului CIA „Asito” SA care a fost invitat prin telegramă însă care din motive necunoscute nu s-a prezentat, iar prin Actul nr. 743/09A întocmit de SRL „Exauto-Plus” paguba automobilului de model „Pontiac Grand” cu n/î CDR 440, a fost evaluată la suma de 46 659,28 lei.

Totodată, instanța de apel a specificat că la deși la 18 octombrie 2011 Nagnibeda Roman s-a adresat către CIA „Asito” SA solicitând restituirea sumei de 47 359,28 lei, inclusiv prejudiciul material cauzat în urma accidentului rutier din 15 iunie 2011 în sumă de 46 659,28 lei și cheltuielile pentru efectuarea evaluării în sumă de 700 lei, care sume cu titlu de despăgubire de asigurare nu i-au fost achitate.

În consecință, Colegiul instanței de apel cu referire la prevederile art. 1301, 1304, 1315 alin. (1), 1398 alin. (1) din Codul civil și art. art. 2, 15 alin. (1) 19 alin. (1) lit. c) și alin. (2) și art. 28 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule a conchis că cerințele cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare sunt întemeiate și urmează a fi admise cu încasarea din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Nagnibeda Roman a sumei de 46 659,28 lei.

Instanța de recurs conchide, însă, că o astfel de soluție rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, mai mult că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (4) CPC, ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Iar, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi și dispozițiilor conținute în art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel judecând pricina în ordine de apel a trecut superficial asupra circumstanțelor cauzei și a apreciat unilateral probele din dosar.

În acest context, instanța de recurs remarcă că verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, instanța de apel a reținut selectiv unele concluzii ale primei instanțe, fără a intra în esența concluziilor remarcate de prima instanță, care au și constituit temei de admitere parțială a acțiunii inițiale.

Astfel, adoptând soluția dată, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că drept temei de admitere a pretențiilor din acțiune cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare de către prima instanță a fost reținut raportul întocmit de SRL „Exauto-Plus” prin care paguba produsă automobilului de model „Pontiac Grand” cu numerele de înmatriculare CDR 440 a fost evaluată la suma de 46 659,20 lei, specificând în acest sens că, ordonanța de plată nr. C076813 din 21 iunie 2011 prin care s-a adoptat decizia de plată a despăgubirii în mărime de 17 913 lei în beneficiul lui Nagnibeda Roman nu se va lua în considerație deoarece a fost emisă anterior stabilirii costului de reparație a automobilului avariât.

În atare situație instanța de apel, reieșind din argumentele invocate de Nagnibeda Roman și în baza probelor conținute în dosar cum sunt: Procesul-verbal de constatarea a pagubelor din 08 august 2011, Actul de evaluare cost-reparație nr. 9361 din 12 august 2011 efectuat de SRL „Autocomfix”, Actul de examinare a mijlocului de transport nr. 743/09 A din 22 septembrie 2011 și Raportul de evaluare a pagubei nr. 743/09 din 22 septembrie 2011 întocmite de SRL „Exauto-Plus”, urma să verifice corectitudinea concluziilor primei instanțe, fapt însă care nu a fost efectuat, ce indică la o examinare superficială a cauzei în ordine de apel.

Or, actele cauzei atestă că în urma deschiderii dosarului de daune și întocmirea procesul-verbal de constatare a pagubelor din 08 august 2011, semnat inclusiv și de

Nagnibeda Roman, SRL „Autocomfix” a efectuat evaluarea costului de reparației automobilului și prin Actul de evaluare cost-reparație nr. 9361 din 12 august 2011 a stabilit valoarea despăgubirii în sumă de 17 913,12 lei, pe când din conținutul Raportului de evaluare a pagubei nr. 743/09 din 22 septembrie 2011 întocmit la cererea lui Nagnibeda Roman de SRL „Exauto-Plus” costul reparației automobilului „Pontiac Grand” cu numerele de înmatriculare CDR 440 deteriorat în urma accidentului rutier din a6 mai 2011 a fost stabilit în sumă de 46 659,29 8 lei.

Prin urmare, în speță nu este stabilit cu certitudine costul real al recondiționării automobilului de model „Pontiac Grand” cu numerele de înmatriculare C DR 440 sau, Actul de evaluare cost-reparație nr. 9361 din 12 august 2011, efectuat de SRL „Autocomfix” și Raportului de evaluare a pagubei nr. 743/09 din 22 septembrie 2011 întocmit de SRL „Exauto-Plus” conțin discrepante în ceea ce privește piesele ce urmează a fi reparate și înlocuite, costul acestora și gradul de uzură stabilit automobilului avariat.

Iar, în conformitate cu art. 9 alin.(1) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sunt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

În acest sens, se va remarca că pentru verificarea temeiniciei cerințelor cu privire la încasarea prejudiciului material, cât și pentru soluționarea legală și justă a litigiului instanța de apel urma să țină seama de prevederile art. 148 CPC, care stipulează că, pentru elucidarea unor aspecte care cer cunoștințe speciale, judecătorul sau instanța dispune efectuarea unei expertize, la cererea părții sau a unui alt participant la proces, iar în cazurile prevăzute de lege, din oficiu și să dispună numirea unei expertize tehnice.

În contextul dat, instanța de recurs reține că cele descrise incontestabil indică la o examinare superficială a pricinii, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale și fără a intra în esența litigiului apărut în speță, precum și pretențiilor formulate de Nagnibeda Roman omițând să dea apreciere probelor ce se conțin la dosar.

Astfel, instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel nu conține nici o apreciere ce ar determina definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestui, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz.

Pentru considerentele mai sus arătate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nagnibeda Roman împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și Roșca Vadim cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva